

Karla Peter, *Programe de intervenție pentru copiii cu dificultăți de învățare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2014, 401 p.

Cartea doamnei Karla Peter cu titlul *Programe de intervenție pentru copiii cu dificultăți de învățare* apărută în anul 2014 la Editura Didactică și Pedagogică din București este un manual interdisciplinar ce abordează procesul educațional, integrarea școlară și socială a copiilor cu dificultăți de învățare, manual deosebit de important pentru toți cei care se pregătesc să devină specialiști în domeniul științelor educației, psihopedagogiei speciale, asistenței sociale, dar și pentru cei ce doresc să își aprofundeze cunoștințele în domeniu.

Doamna Lector universitar doctor Karla Peter, directorul Departamentului de Științele Educației din cadrul Facultății de Științe Socio-Umane a Universității din Oradea, are o aplecare spre științele umaniste de multă vreme, fiind absolventă a Liceului Pedagogic, licențiată în Psihologie, absolventă a unui masterat în specializarea Educație integrată și a unui doctorat în Științele educației.

În lucrarea „Programe de intervenție pentru copiii cu dificultăți de învățare”, cei interesați vor găsi informații utile, atent structurate, abordate într-un stil interdisciplinar, ceea ce o face deosebit de facilă și atractivă. Cartea are 401 pagini și este structurată pe 4 capitole, cu subcapitolele aferente, la care se adaugă concluziile, bibliografia și anexele și este prefațată de către domnul Profesor universitar doctor Vasile Chiș de la Facultatea de Psihologie și Științele Educației a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. Aparatul critic citează mai mult de 120 de lucrări științifice din domeniul științelor educației, dar și interdisciplinare, din domeniul psihologiei, psihologiei sociale, defectologiei, sociologiei și asistenței sociale, întinse pe o plajă de timp cuprinsă între anii 1972 și 2010, în limbile română, maghiară, engleză și franceză.

Tema abordată de autoare răspunde unei problematici actuale în științele sociale, pornind de la fenomenul etichetării copiilor în funcție de deficiențe, greutățile de integrare a acestora atât

educaționale cât și sociale, ajungând în final la strategii de răspuns comunitar privind formarea unei atitudini pozitive în ceea ce privește realizarea eficientă a integrării și incluziunii tuturor categoriilor de copii.

Definirea conceptului de dificultate de învățare, așa cum recunoaște de altfel și autoarea, este un demers dificil datorită naturii aparte a fenomenului. Cu trecerea timpului conceptul a dobândit mai multe semnificații, de la dizabilitățile, piedicile și dificultățile școlare ce țin de copil sau de sistem până la problemele pe care le întâmpină elevii în procesul educațional, educația fiind privită ca un fenomen central în societate, fenomen care prin alterare de orice fel poate să aibă implicații sociale la toate palierele vieții umane. Copiii care se confruntă cu dificultăți de învățare, dacă sunt ajutați, pot înregistra progrese și se vor strădui mai mult pentru a face față cerințelor programei școlare și pentru a depăși aceste dificultăți. În situația în care funcțiile instrumentale afectate sunt corectate și se dezvoltă normal, se va ajunge la îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor cu dificultăți de învățare, iar în zona socială asistăm progresiv la o bună relaționare și socializare, precum și la integrarea și reușita pe piața muncii a adultului de mai târziu.

Prima parte a cărții este dedicată abordării interdisciplinare a conceptului de dificultate de învățare. În primul capitol sunt dezbătute și definite conceptele de dificultate de învățare, definirea problemelor atipice de dezvoltare, tulburările de dezvoltare, taxonomii ale dificultăților de învățare, structura componențială a acestora, depistarea, examinarea, evaluarea și prevenirea dificultăților de învățare și intervenția educațională în cazul copiilor cu dificultăți de învățare.

În capitolul al doilea este prezentat Programul Sindelar ca abordare integrată a evaluării și intervenției la copiii cu dificultăți de învățare, program dezvoltat de către psihologul

austriac Brigitte Sindelar, care s-a ocupat de problematica dificultăților de învățare mai mult de un deceniu. Această metodă poate fi practică atât de pedagogi, psihologi, asistenți sociali cât și de părinți sau alți membri ai familiei copilului cu dificultăți de învățare, fiind un instrument deosebit pentru dezvoltarea și integrarea acestuia. Tot în acest capitol sunt abordate teoriile ale dezvoltării cognitive, constructivismului piagetian, constructivismului social, teoriile ale învățării cognitiv-genetice sau structurale și a învățării mediate, care mai apoi sunt fixate printr-o serie de exerciții pentru dezvoltarea atenției, percepției și memoriei acustice sau vizuale, exerciții pentru dezvoltarea integrării intermodale, a percepției seriale, a motricității, a coordonării vizuo-motorii, precum și pentru dezvoltarea orientării spațiale. În finalul acestui capitol, autoarea aduce în atenție câteva studii de caz din activitatea sa de până acum.

În cel de al treilea capitol, doamna Karla Peter ne propune un experiment pedagogic, dar și psiho-social pe tema construirii unor programe de intervenție pentru copiii cu dificultăți de învățare, după modelul și rigorile unui experiment eminent științific, respectând

toate etapele unui astfel de demers. Analiza și interpretarea rezultatelor este făcută în capitolul patru, după care urmează firesc o parte destinată concluziilor. O parte însemnată din carte este destinată unor exerciții și a unor planuri de intervenție concretă pentru copiii cu dificultăți de învățare, constituite într-un instrument de lucru deosebit de util atât pentru pedagogi, psihologi, asistenți sociali, dar și pentru părinți. Aceste instrumente pot fi incluse în seria instrumentelor de bune practici în domeniul integrării școlare și sociale a copiilor cu dificultăți de învățare.

Se poate afirma că doamna Karla Peter, prin cartea *Programe de intervenție pentru copiii cu dificultăți de învățare*, întregeste panoplia autorilor în domeniul educației, pe de o parte, dar aduce și o contribuție importantă interdisciplinarității de care este atât de multă nevoie în sfera socială, deoarece copilul cu dificultăți de învățare nu este un sistem închis, trăiește în societate și are nevoie de incluziune socială și, mai mult, el este adultul de mâine de a cărui contribuție societatea are nevoie, nu de protecția instituțională a acestuia.

Ionuț Mihai Oprea